

Arrest

nr. 235 920 van 19 mei 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 4 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het arrest nr. X van 2 juli 2019 van de Raad van State waarbij het arrest nr. X van 23 mei 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt vernietigd.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HAUQUIER *loco* advocaat F. GELEYN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een staatloze Palestijn van soennitisch Arabische origine, geboren op 1 maart 1970 te Tel al Sultaan (Rafah, Gaza). Uw ouders, behorende tot een bedoeïenen-stam genaamd al-Juprat, migreerden in 1948 van Beer al Sheba (Negev, Israël) naar Gaza. In Gaza stond u dagelijks in

voor het hoeden van uw kudde schapen, waardoor u geen onderwijs kon volgen. Op twaalfjarige leeftijd (1982) kreeg u, via het Palestijnse bedrijf Lift al-Arabia, de kans om naar de Verenigde Arabische Emiraten (VAE) te verhuizen om daar te studeren en te werken. U verbleef vijf à zes jaar in de VAE op basis van een verblijfsvergunning voor studenten. In VAE studeerde u aan het instituut polytechniek waar u zowel een theoretische als praktische opleiding volgde. Ongeveer drie jaar na uw vertrek uit Gaza, migreerden uw ouders, broers en zussen naar Jordanië. In Jordanië werd uw familie – u inclusief – geregistreerd bij UNWRA en kon uw familie de Jordaanse nationaliteit bekomen. Na uw verblijf in VAE besloot u uw studies en werk verder te zetten in Saoedi-Arabië. Daar verbleef u eveneens een vijftal jaar waarna u in 1992 verhuisde naar Irak. In Irak werkte u als zelfstandige timmerman in Bagdad, Mosul en el Basra. In 1999 verhuisde u omwille van de toegenomen onrust in Irak naar Libië, waar u verbleef tot aan uw vertrek naar België. U bent van religie een soennitische moslim. Sinds 2010 ondervond u problemen ten gevolge van de burgeroorlog in Libië. Zo werd uw werkplaats binnengevallen door tegenstanders van Moammar Al-Khadafi, die u verdachten van samenwerking met het regime. U werd regelmatig tegengehouden aan controleposten. Omwille van de algemene onveiligheid en het gangbare geweld, dat in de nasleep van 2010 in toenemende mate aanwezig is in de Libische maatschappij, besloot u het land tijdens de ramadan van 2015 te ontvluchten. U reisde op illegale wijze van Libië naar Italië. Vervolgens reisde u illegaal verder via Duitsland naar België waar u op 16 september 2015 aankwam. Op 1 oktober 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter ondersteuning van u relaas legde u volgende stukken neer: een kopie van twee pagina's van uw paspoort, een kopie van uw UNWRA-kaart en een attest van UNWRA aangaande uw registratie in Jordanië.

Op 17 juli 2017 legde u nog een attest van de Palestijnse Missie in België neer ter staving van uw Palestijnse origine.

B. Motivering

Na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw gehele familie de Jordaanse nationaliteit verworven heeft. Uw ouders zouden in de jaren '80, na uw vertrek naar de Verenigde Arabische Emiraten (VAE), geëmigreerd zijn naar Jordanië omwille van de slechte socio-economische situatie in Gaza. Na ettelijke jaren in Jordanië konden uw familieleden de Jordaanse nationaliteit bekomen. Uit uw verklaringen blijkt dat uzelf de Jordaanse nationaliteit niet verworven heeft omwille van uw langdurig verblijf in het buitenland; met name de VAE, Saoedi Arabië en Irak. U zou zelf nooit in Jordanië, ook niet voor korte periode, verbleven hebben waardoor u als enige familielid niet over de Jordaanse nationaliteit zou beschikken. Dient echter te worden opgemerkt dat er aanwijzingen zijn dat u in werkelijkheid wel degelijk over de Jordaanse nationaliteit beschikt, dit omwille van onderstaande redenen.

Wat betreft uw verklaringen aangaande uw verschillende verblijven in respectievelijk de Verenigde Arabische Emiraten, Saoedi-Arabië en Irak, is het in de eerste plaats al weinig plausibel dat uw ouders, gezien uw jonge leeftijd, beslist zouden hebben om u naar de Verenigde Arabische Emiraten (VAE) te sturen om te studeren alsook te werken. Aangezien u zelf uitdrukkelijk stelde dat u op het moment van uw vertrek geen onderwijs had genoten en u bovendien slechts twaalf jaar was (zie CGVS 27/02/2017, p. 10 en 12). U zou tot aan het moment van uw vertrek uit Gaza hebben ingestaan voor het hoeden van uw kudde schapen (zie CGVS 28/03/2017, p.4). U zou door uw familie naar het buitenland zijn gestuurd om uw eigen alsook uw familiale situatie te verbeteren. Op die manier zou u onderwijs kunnen genieten alsook kunnen bijdragen aan het familiale inkomen door geld op te sturen naar Gaza (zie CGVS 27/02/2017, p. 5). Het mag ten zeerste verbazen dat uw ouders u, uw gebrek aan enige formele opleiding, uw jonge leeftijd en uw totale gebrek aan een sociaal netwerk indachtig, naar het buitenland zouden hebben gestuurd om geld te verdienen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw slechte socioeconomische situatie in Gaza, en die van uw gezin, één van de voornaamste drijfveren vormde voor uw vertrek in 1982 (zie CGVS 25/03/2017, p. 11). Het kan weinig overtuigen dat men van een twaalfjarige jongen, zonder opleiding, verwacht zou hebben dat hij een inkomen zou vergaren. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat uw ouders zelf van plan waren om te migreren naar Jordanië (zie CGVS 28/03/2017, p. 9). In het licht van bovenstaande is het eens zo opmerkelijk dat uw familie,

zelf op het punt staande om Gaza te verlaten, besloten zou hebben om u op twaalfjarige leeftijd als enige naar het buitenland te sturen om geld te verdienen.

Vervolgens is het bevreemdend dat u op twaalfjarige leeftijd, als ongeletterde jongeman, Gaza zou hebben verlaten om te gaan studeren en/of werken voor het Palestijnse bedrijf Lift al-Arabia in de Verenigde Arabische Emiraten (VAE). Uit uw verklaringen blijkt dat uw vader een kennis vroeg om u mee te nemen naar de VAE om u op die manier een betere toekomst te bezorgen (zie CGVS 28/03/2017, p. 11). U kon door tussenkomst van Lift al-Arabia gedurende twaalf jaar studeren aan het instituut polytechniek, eerst in de VAE en later in Saoedi Arabië (zie CGVS 28/03/2017, p. 10). Tijdens uw studies zou u zowel theoretische als praktische lessen gekregen hebben. U stelde dat het Palestijnse bedrijf Lift al-Arabia gedurende de jaren '80 meerdere jonge Palestijnen uit Gaza en omstreken tewerkgestelde in de VAE (zie CGVS 28/03/2017, p. 11). Uit uw verklaringen blijkt echter dat het ging om jonge mannen die reeds enige ervaring hadden in de bouwsector als lassers en elektriciens (zie CGVS 28/03/2017, p. 11 en 13). Blijkt eveneens uit uw verklaringen dat u de enige persoon was die op dergelijk jonge leeftijd en zonder enige vorm van ervaring of formele scholing met Lift al-Arabia naar de VAE zou zijn gegaan (zie CGVS 28/03/2017, p. 13). Rekening houdend met bovenstaande kan het weinig overtuigen dat Lift al-Arabia tijd en geld zou investeren in de opleiding van een analfabete twaalfjarige die niet onmiddellijk inzetbaar is op het terrein. Het betreft immers een bedrijf waar ongetwijfeld economische motieven – zoals onder andere het maximaliseren van winst – van belang zijn. In dit verband verklaarde u dat een nauwe vriendschap tussen uw vader en de verantwoordelijke bij Lift al-Arabia aan de basis lag van uw vertrek (zie CGVS 28/03/2017, p. 11). Die vriendschap zou er voor gezorgd hebben dat u – ondanks uw totale gebrek aan kennis of ervaring – mee mocht naar de VAE. Dient echter te worden opgemerkt dat u niet in staat was om enige basisinformatie, i.c. naam en voornaam, over deze dichte vriend van uw vader te verschaffen (zie CGVS 27/02/2017, p. 13 - zie CGVS 28/03/2017, p. 11). Dit mag verbazen aangezien uit uw verklaringen blijkt dat u gedurende ettelijke jaren in nauw contact stond met deze persoon. Zo stond hij borg voor u in de VAE en in Saoedi Arabië. Daarenboven zou u via hem in contact gestaan hebben met uw gezin in Jordanië (zie CGVS 27/02/2017, p. 13 – zie CGVS 28/03/2017, p. 11 en 15). Bovendien verklaarde u meermaals dat het een dichte vriend van uw vader betrof (zie CGVS 27/02/2017, p. 5 – zie CGVS 28/03/2017, p. 10 en 11). In deze context kan logischerwijs verondersteld worden dat u enige informatie over deze persoon zou hebben, minstens zou kunnen aangeven wat zijn naam was, indien uw verklaringen de waarheid bevatten. Het voorafgaande ondermijnt eens te meer de geloofwaardigheid van uw vermeende verblijf in de VAE.

Wat ook mag verbazen is dat u weinig tot geen informatie kan verschaffen over uw verblijfsstatus in respectievelijk de VAE, Saoedi-Arabië en Irak. Dit is opmerkelijk aangezien uit uw eigen verklaringen blijkt dat u over een studentenvergunning beschikte in de VAE en Saoedi-Arabië. U kon echter geen concrete details geven over de procedure, i.c. welke stappen u moest ondernemen en welke documenten u moest voorleggen, om een studentenvisum te bekomen (zie CGVS 28/03/2017, p. 12). Als verklaring voor uw gebrek aan kennis stelde u dat uw werkgever uw verblijfsdocumenten voor u regelde (zie CGVS 28/03/2017, p. 12). Dit mag verbazen. Er kan immers verwacht worden dat, zelfs indien u niet zelf in stond voor de praktische regelingen voor het bekomen van een statuut, u beter op de hoogte zou zijn van de procedure en toch enige kennis zou hebben over de documenten die nodig waren voor het bekomen van een statuut alsook welke instantie bevoegd was voor het uitreiken van een verblijfstitel. Gezien het belang hiervan voor uw eigen situatie in de VAE kan minstens verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van de stappen die uw werkgever moest ondernemen om een verblijfsvergunning te bekomen. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen in verband met uw verblijfsstatus niet éénduidig zijn. Zo verklaarde u aanvankelijk geen verblijfsvergunning te hebben gehad in de VAE (zie CGVS 27/02/2017, p. 13). In die periode zou men weinig tot geen belang gehecht hebben aan verblijfsdocumenten. Later stelde u legaal in de VAE verbleven te hebben, dit op basis van een Egyptisch identiteitsdocument en een document uitgereikt door de Palestine Liberation Organization (PLO). Op basis van het document van de PLO zou u zich hebben kunnen inschrijven aan het instituut polytechniek (zie CGVS 28/03/2017, p. 13). Tegelijkertijd stelde u dat uw verblijfsvergunning jaarlijks verlengd moest worden door Lift al-Arabia (zie CGVS 28/03/2017, p. 13). Later stelde u in het bezit te zijn van een Palestijns paspoort afgeleverd in de VAE (zie CGVS 28/03/2017, p. 14). U zou op basis van hetzelfde verblijfsdocument als in de VAE in Saoedi-Arabië hebben verbleven. U moest zich naar eigen zeggen niet aanmelden bij de lokale autoriteiten aangezien uw verblijfsdocument uit de VAE nog geldig was (zie CGVS 28/03/2017, p. 14). Dient te worden opgemerkt dat dit loutere beweringen betreffen van uw kant die u op geen enkele wijze staft. Ook voor uw verblijf in Irak zou u geen verblijfsdocumenten nodig gehad hebben (zie CGVS 28/03/2017, p. 15). Dient hier eveneens te worden opgemerkt dat u deze blote bewering geenszins kan hardmaken.

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat u tot op heden geen enkel overtuigend en tastbaar begin van bewijs voorgelegd ter staving van uw verblijf in de VAE, Saoedi-Arabië noch Irak.

Bovendien zijn uw verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaats(en) tussen 1982 en 2015 niet eensluidend. Zo stelde u aanvankelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u zich vanaf 1982 in Libië bevond (zie vragenlijst CGVS, vraag 5 – zie verklaring DVZ, p. 4 en 10). Bij het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) stelde u daarentegen dat u in 1982 niet onmiddellijk naar Libië bent afgereisd. Zo zou u 5 à 6 jaar in de VAE hebben verbleven, waarna u naar Saoedi-Arabië ging. In 1992 zou u naar Irak gegaan zijn, waar u tot 1999 als timmerman werkte in verschillende steden. Pas na uw verblijf in Irak zou u naar Libië getrokken zijn (zie CGVS 27/02/2017, p. 6 – zie CGVS 28/03/2017, p. 11 en 13). Bij de DVZ heeft u echter met geen woord gerept over uw opeenvolgende verblijven in de VAE, Saoedi Arabië en Irak. Het is frappant dat u tijdens uw eerste interview bij DVZ zou stellen dat u zich van 1982 tot aan uw vertrek onafgebroken in Libië bevond, en u later uw verklaringen aanpast en verschillende verblijven in bovengenoemde landen bijvoegt. Het is immers weinig aannemelijk dat u, indien uw verklaringen de waarheid betreffen, tijdens uw eerste gehoor vergeten zou zijn dat u voor uw vertrek naar Libië nog in verschillende landen zou hebben verbleven. Dit, wijst er eens te meer op dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen aangaande uw verblijf in VAE, Saoedi Arabië en Irak.

Uw verklaringen aangaande uw bewegingen tussen 1982 – 2015, i.c. uw verblijf VAE, Saoedi-Arabië en Irak, werden omwille van bovenstaande bevindingen ongeloofwaardig bevonden. Uit uw verklaringen blijkt voorts dat **uw verblijf in de VAE, Saoedi-Arabië en Irak de bepalende factor is voor het feit dat u niet zou beschikken over de Jordaanse nationaliteit**. Omwille van uw vertrek in 1982 zou u niet samen met uw gezin van Gaza naar Jordanië geëmigreerd zijn. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen omtrent uw verblijven in de VAE, Saoedi-Arabië en Irak, en u daarenboven ook nalaat om enig overtuigend en tastbaar begin van bewijs voor te leggen ter staving van uw beweringen aangaande deze opeenvolgende verblijfplaatsen, ontstaat het vermoeden dat u zich, in tegenstelling tot wat u wil laten geloven, wel degelijk bij uw familie in Jordanië bevond en aldus, net als uw familieleden, eveneens over de Jordaanse nationaliteit beschikt.

Dit vermoeden wordt verder kracht bijgezet door de documenten die u voorlegde in het kader van uw asielaanvraag, in casu het attest van de Palestijnse Missie, uw UNWRA-kaart alsook het attest ter registratie bij UNWRA. Uit de verschillende documenten blijkt immers duidelijk dat u bij UNWRA in Jordanië geregistreerd staat. Dit mag verbazen aangezien u aanvankelijk ten aanzien van het CGVS verklaarde in Gaza bij UNWRA geregistreerd te zijn (zie CGVS 27/02/2017, p. 3, 9 en 10). Vervolgens stelde u dat uw familieleden pas na uw vertrek uit Gaza geregistreerd zouden zijn bij UNWRA in Gaza (zie CGVS 27/02/2017, p. 10). Zo zouden uw broers en uw zussen, in tegenstelling tot u, wel onderwijs genoten hebben in Gaza (zie CGVS 27/02/2017, p. 7). Geconfronteerd met de registratie regio – Zizia, Amman – op uw UNWRA kaart, verklaarde u dat dit normaal was aangezien het UNWRA hoofdkantoor gevestigd was in Jordanië. Het hoofdkantoor stond in voor de opmaak en verspreiding van kaarten voor alle vluchtelingen in het Midden-Oosten (zie CGVS 27/02/2017, p. 3). Uw verklaringen in dit verband stroken echter niet met de werkwijze van UNWRA. Het is algemeen geweten dat de organisatie steevast de verblijfplaats van de desbetreffend vluchteling vermeld op de vluchtelingenkaart. Na confrontatie bleef u echter hardnekkig vasthouden aan uw eigen verklaringen (zie CGVS, 27/02/2017, p. 12). Waarna u tijdens uw tweede gehoor wederom uw verklaringen wijzigde en stelde dat uw familieleden pas na hun aankomst in Jordanië geregistreerd werden door UNWRA (zie CGVS 28/03/2017, p. 16). Het CGVS kon zich echter niet van de indruk ontdoen dat u in de tussentijd, tussen uw twee gehoren bij het CGVS, getracht heeft een plausibele verklaring te vinden voor uw registratie bij UNWRA in Jordanië, waarna u uw verklaringen heeft aangepast om tot een coherent verhaal te komen.

Daarenboven stelt het CGVS vast dat u over **een zekere kennis aangaande Jordanië beschikt** ondanks uw bewering nooit in Jordanië te hebben verbleven. Zo verschaft u tijdens het bespreken van uw documenten spontaan geografische informatie met betrekking tot Jordanië (zie CGVS 27/02/2017, p. 3). U kon ook gedetailleerde informatie verschaffen over uw familie en hun traject in Jordanië: onder meer de verschillende verblijfsplaatsen van uw familie alsook de reisweg van Gaza naar Jordanië. Zo kon u het vluchtelingenkamp waar ze eerst verbleven bij naam noemen, i.c. al Talibia (zie CGVS 28/03/2017, p. 16). Daarenboven vermeldde u eveneens spontaan dat uw familie in de zomermaanden in Ziban, een andere regio in Jordanië, verbleef. Bijkomend kon u een gedetailleerde beschrijving van de (asiel)procedure van uw familie geven (zie CGVS 28/03/2017, p. 16). Het mag in deze verbazen dat u meer gedetailleerde verklaringen kan afleggen over het leven van uw familie in Jordanië, waar u niet bij zou zijn betrokken, dan over uw eigen leven in Gaza en de overige landen waar u zou hebben

verbleven. Zo kon u over uw eigen leven in Gaza maar bitter weinig informatie verschaffen, i.c. de levensomstandigheden en uw dagdagelijkse bezigheden naast het hoeden van schapen, terwijl u over uw familie en uw familiegeschiedenis zeer vlot informatie kan verschaffen (zie CGVS 27/02/2017, p. 8, 9 en 10 – zie CGVS 28/03/2017, p. 5 en 7). Het feit dat u daarentegen heel vlot kan vertellen over uw familie en hun situatie in Jordanië doet bijkomende vragen rijzen over uw werkelijke levensloop.

Daarenboven werd u uitdrukkelijk gewezen op het belang van bewijsstukken die aantonen dat u - zoals u wil doen uitschijnen met uw verklaringen - niet over de Jordaanse nationaliteit zou beschikken én u werd nogmaals aangemaand toch nog documenten voor te leggen (zie CGVS 28/03/2017, p. 18 en 20). Tijdens het tweede gehoor stelde u zich bereid om via de Jordaanse ambassade in België te trachten de gewenste informatie te bekomen, en indien dit niet mogelijk zou zijn een attest voor te leggen betreffende uw aanwezigheid op de ambassade (zie CGVS 28/03/2017, p. 20). Ondanks het herhaaldelijk aandringen de gevraagde stukken voor te leggen heeft u tot op heden geen enkel overtuigend en tastbaar begin van bewijs voorgelegd die uw beweringen betreffende uw statuut in Jordanië en het feit dat u niet over de Jordaanse nationaliteit beschikt, kunnen staven. Dat u überhaupt pogingen ondernam bij de ambassade de gevraagde stukken te bekomen, heeft u evenmin aangetoond. Dit alles bevestigt het hogervermelde vermoeden dat ook u, net als uw familie, wel degelijk een statuutheeft in Jordanië, dan wel de Jordaanse nationaliteit, bezit. Zelfs indien u niet over de Jordaanse nationaliteit zou beschikken, dient te worden opgemerkt dat u, zoals blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), alsnog aanspraak zou kunnen maken op de Jordaanse nationaliteit. De Jordaanse wetgeving aangaande nationaliteit stelt immers dat: "The following shall be deemed to be Jordanian nationals: (1) Any person who has acquired Jordanian nationality or a Jordanian passport under the Jordanian Nationality Law, 1928, as amended, Law No. 6 of 1954 or this Law; (2) Any person who, not being Jewish, possessed Palestinian nationality before 15 May 1948 and was a regular resident in the Hashemite Kingdom of Jordan between 20 December 1949 and 16 February 1954; (3) Any person whose father holds Jordanian nationality [...]". U gevraagd of u ooit pogingen heeft ondernomen om de Jordaanse nationaliteit te bekomen stelde u: "Nee. Als u mij vraagt waarom: in de laatste periode is het zeer moeilijk geworden en ik ben iemand die uit Gaza gekomen is, dus nog moeilijker." U gevraagd hoe u dit weet, gezien u nooit pogingen heeft ondernomen, stelde u: "Alle inwoners van Gaza, zij krijgen documenten die ofwel van Egypte of van Jordanië, ofwel Syrië of Libanon, en dat is altijd geldig voor enkel twee jaar en niet langer (zie CGVS 28/03/2017, p. 17 en 18)." Dit betreft een loutere bewering die u niet kan staven, juist gezien u zelf aangeeft nooit via officiële weg acties te hebben ondernomen of te hebben geïnformeerd naar de mogelijkheden om een verblijfsstatuut in Jordanië en/of de Jordaanse nationaliteit te bekomen (zie CGVS 28/03/2017, p. 17 en 18). U haalde wel een poging tot omkoping aan om de Jordaanse nationaliteit te verkrijgen. Kan hier echter worden opgemerkt dat ook dit een loutere bewering is van uw kant die u niet kan hardmaken. Bovendien kon u hier dan weer geen informatie geven over wie u heeft getracht om te kopen en op welke wijze dit gebeurd is (zie CGVS 28/03/2017, p. 18). Hoe dan ook, dit wijzigt niets aan voorgaande bevinding dat u niet kan aantonen dat u niet de mogelijkheid zou hebben via officiële weg, net als uw familie, de Jordaanse nationaliteit te verkrijgen.

Gezien het geheel van voorgaande dient te worden vastgesteld dat u tot op heden geen zicht biedt op uw werkelijke levensloop, plaats van herkomst, uw eventuele verblijfsstatus en/of uw eventuele nationaliteit. Bijgevolg kan uw werkelijke nood aan bescherming niet worden nagegaan en kunnen u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uw recent vertrek uit Libië niet in vraag wordt gesteld door het CGVS. Uit uw verklaringen blijkt een duidelijke kennis van Libië en de recente situatie aldaar (zie CGVS 27/02/2017, p. 14 – 18). Daarenboven legde u spontane en doorleefde verklaringen af met betrekking tot uw leven in Libië. Dient echter te worden opgemerkt dat er van u verwacht kan worden dat u zicht biedt op uw werkelijke levensloop, uw voormalige verblijfplaatsen, uw herkomst, en bijgevolg ook op uw nationaliteit, dit is geenszins het geval.

De documenten die u voorlegt kunnen voorgaande appreciatie niet in positieve zin veranderen. De kopie van twee pagina's uit uw paspoort, de kopie van uw UNWRA-kaart en een attest van UNWRA aangaande uw registratie in Jordanië bevestigen louter uw persoonsgegevens en het feit dat u bij UNWRA geregistreerd staat in Jordanië. Geen van deze feiten wordt in voorgaande betwist doch ze hebben geen uitstaans met uw asielmotieven. Het mag duidelijk zijn dat deze documenten dan ook niet volstaan om voorgaande bevindingen om te vormen. Het attest van de Palestijnse Missie in België bevestigt dan weer louter uw Palestijnse origine.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, de artikelen 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering), artikel 26 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, het algemeen beginsel van voorzichtigheid en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Het komt allereerst de verzoeker om internationale bescherming toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

In casu dient na de lezing van het administratieve dossier te worden vastgesteld dat verzoeker door het afleggen van bedrieglijke en ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op zijn werkelijke levensloop, zijn eventuele nationaliteit en zijn verblijfsstatus.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker bij aanvang van de asielprocedure te kennen gaf: *"Ik ben gevlucht van de Gaza-strook in 1982 omwille van het conflict tussen de islamitische extremisten. Ik kan geen namen van groeperingen geven. Ik werd niet persoonlijk bedreigd, maar we zijn gevlucht omwille van de algemene, onveilige oorlogssituatie. Mijn vader werd aangevallen en met een wapen geslagen door de Joden omdat hij een Palestijnse moslim was. Ik was toen ongeveer 11 jaar oud. Ik ben gevlucht naar Libië: ik heb hier gewoond en gewerkt en had mijn eigen zaak als schrijver. Na het uitbreken van de oorlog op 10.02.2010 in Libië worden wij vervolgd door de religieuze rebellen en we leiden onder het racisme. Ik heb een Afrikaans uiterlijk en de rebellen beschuldigde alle Afrikanen ervan te hebben meegevochten met AL Qadafi. De laatste incidenten vonden plaats tijdens de Ramadan 2015. (...) Door de algemene, slechts situatie in Libië, heb ik besloten het land te verlaten. Er is geen enkele veilige plaats in Libië, want alle gebieden zijn onder controle van de rebellen."* (stuk 18, vragenlijst, vraag 3.5.) (eigen onderlijning). Ook in zijn verklaring die verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde stelde verzoeker dat hij in Gaza geboren is en daar verbleef tot 1982. Vervolgens geeft hij te kennen in

Libië, Tripoli, Einzara, Al Katibalam te zijn verbleven en dit van 1982 tot 2015 (stuk 19, Verklaring DVZ, punt 10). Bij het overzicht van plaatsen en landen van doorreis naar België stelt verzoeker achtereenvolgens in Libië, Italië en Duitsland te zijn verbleven (stuk 19, Verklaring DVZ, punt 31). De Raad stelt daarenboven vast dat verzoeker zelfs bij het begin van zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk verklaarde dat hij sinds 1982 in Libië woonde en altijd werk had (Gehoorverslag 27/02/2017, p. 3).

Op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen stelde verzoeker echter ook dat hij in 1982 bij het verlaten van Gaza niet onmiddellijk naar Libië is afgereisd, maar 5 à 6 jaar in de Verenigde Arabische Emiraten (VAE) heeft verbleven, waarna hij naar Saoedi-Arabië ging om in 1992 naar Irak te gaan, waar hij tot 1999 als timmerman werkte in verschillende steden. Pas na zijn verblijf in Irak zou verzoeker naar Libië getrokken zijn (Gehoorverslag, 27/02/017, p. 4-6; Gehoorverslag 28/03/2017, p. 11-15).

Het verweer dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken overtuigt was dat alleen zijn laatste verblijfplaats als relevant beschouwd zou worden, vindt geen grondslag in zijn verklaringen daar. Op de Dienst Vreemdelingenzaken werd hem uitdrukkelijk gevraagd naar het overzicht van de hoofdverblijfplaatsen gedurende de voorbij jaren met dat van aankomst en datum van vertrek, waarop hij te kennen gaf dat hij in Gaza geboren is en daar verbleef tot 1982 om vervolgens van 1982 tot 2015 in Libië, Tripoli, Einzara, Al Katibalam te zijn verbleven (stuk 19, Verklaring DVZ, punt 10). Bij het gevraagde overzicht van plaatsen en landen van doorreis naar België stelt verzoeker achtereenvolgens in Libië, Italië en Duitsland te zijn verbleven (stuk 19, Verklaring DVZ, punt 31). Bovendien had hij in de vragenlijst de mogelijkheid om deze landen wel te vermelden, doch daar gaf hij slechts te kennen dat hij van Gaza naar Libië is gevlucht (stuk 18, Vragenlijst, punt 3.5). Hieruit blijkt dan ook niet dat verzoeker overtuigd was dat alleen zijn laatste verblijfplaats als relevant zou beschouwd worden en hij niet het besef had van het belang om alle woon-en verblijfplaatsen te detailleren.

De vaststelling dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken meermaals met geen woord gerept heeft over zijn opeenvolgende verblijven in de VAE, Saoedi-Arabië en Irak, is reeds dermate fundamenteel dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers latere beweringen aangaande zijn verblijf in de VAE, Saoedi-Arabië en Irak.

Dit wordt bevestigd door de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht: *"Na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming."*

Uit uw verklaringen blijkt dat uw gehele familie de Jordaanse nationaliteit verworven heeft. Uw ouders zouden in de jaren '80, na uw vertrek naar de Verenigde Arabische Emiraten (VAE), geëmigreerd zijn naar Jordanië omwille van de slechte socio-economische situatie in Gaza. Na ettelijke jaren in Jordanië konden uw familieleden de Jordaanse nationaliteit bekomen. Uit uw verklaringen blijkt dat uzelf de Jordaanse nationaliteit niet verworven heeft omwille van uw langdurig verblijf in het buitenland; met name de VAE, Saoedi Arabië en Irak. U zou zelf nooit in Jordanië, ook niet voor korte periode, verbleven hebben waardoor u als enige familielid niet over de Jordaanse nationaliteit zou beschikken. Dient echter te worden opgemerkt dat er aanwijzingen zijn dat u in werkelijkheid wel degelijk over de Jordaanse nationaliteit beschikt, dit omwille van onderstaande redenen.

Wat betreft uw verklaringen aangaande uw verschillende verblijven in respectievelijk de Verenigde Arabische Emiraten, Saoedi-Arabië en Irak, is het in de eerste plaats al weinig plausibel dat uw ouders, gezien uw jonge leeftijd, beslist zouden hebben om u naar de Verenigde Arabische Emiraten (VAE) te sturen om te studeren alsook te werken. Aangezien u zelf uitdrukkelijk stelde dat u op het moment van uw vertrek geen onderwijs had genoten en u bovendien slechts twaalf jaar was (zie CGVS 27/02/2017, p. 10 en 12). U zou tot aan het moment van uw vertrek uit Gaza hebben ingestaan voor het hoeden van uw kudde schapen (zie CGVS 28/03/2017, p.4). U zou door uw familie naar het buitenland zijn gestuurd om uw eigen alsook uw familiale situatie te verbeteren. Op die manier zou u onderwijs kunnen genieten alsook kunnen bijdragen aan het familiale inkomen door geld op te sturen naar Gaza (zie CGVS 27/02/2017, p. 5). Het mag ten zeerste verbazen dat uw ouders u, uw gebrek aan enige formele opleiding, uw jonge leeftijd en uw totale gebrek aan een sociaal netwerk indachtig, naar het buitenland zouden hebben gestuurd om geld te verdienen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw slechte

socioeconomische situatie in Gaza, en die van uw gezin, één van de voornaamste drijfveren vormde voor uw vertrek in 1982 (zie CGVS 25/03/2017, p. 11). Het kan weinig overtuigen dat men van een twaalfjarige jongen, zonder opleiding, verwacht zou hebben dat hij een inkomen zou vergaren. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat uw ouders zelf van plan waren om te migreren naar Jordanië (zie CGVS 28/03/2017, p. 9). In het licht van bovenstaande is het eens zo opmerkelijk dat uw familie, zelf op het punt staande om Gaza te verlaten, besloten zou hebben om u op twaalfjarige leeftijd als enige naar het buitenland te sturen om geld te verdienen.

Vervolgens is het bevreemdend dat u op twaalfjarige leeftijd, als ongeletterde jongeman, Gaza zou hebben verlaten om te gaan studeren en/of werken voor het Palestijnse bedrijf Lift al-Arabia in de Verenigde Arabische Emiraten (VAE). Uit uw verklaringen blijkt dat uw vader een kennis vroeg om u mee te nemen naar de VAE om u op die manier een betere toekomst te bezorgen (zie CGVS 28/03/2017, p. 11). U kon door tussenkomst van Lift al-Arabia gedurende twaalf jaar studeren aan het instituut polytechniek, eerst in de VAE en later in Saoedi Arabië (zie CGVS 28/03/2017, p. 10). Tijdens uw studies zou u zowel theoretische als praktische lessen gekregen hebben. U stelde dat het Palestijnse bedrijf Lift al-Arabia gedurende de jaren '80 meerdere jonge Palestijnen uit Gaza en omstreken tewerkgestelde in de VAE (zie CGVS 28/03/2017, p. 11). Uit uw verklaringen blijkt echter dat het ging om jonge mannen die reeds enige ervaring hadden in de bouwsector als lassers en elektriciens (zie CGVS 28/03/2017, p. 11 en 13). Blijkt eveneens uit uw verklaringen dat u de enige persoon was die op dergelijk jonge leeftijd en zonder enige vorm van ervaring of formele scholing met Lift al-Arabia naar de VAE zou zijn gegaan (zie CGVS 28/03/2017, p. 13). Rekening houdend met bovenstaande kan het weinig overtuigen dat Lift al-Arabia tijd en geld zou investeren in de opleiding van een analfabete twaalfjarige die niet onmiddellijk inzetbaar is op het terrein. Het betreft immers een bedrijf waar ongetwijfeld economische motieven – zoals onder andere het maximaliseren van winst – van belang zijn. In dit verband verklaarde u dat een nauwe vriendschap tussen uw vader en de verantwoordelijke bij Lift al-Arabia aan de basis lag van uw vertrek (zie CGVS 28/03/2017, p. 11). Die vriendschap zou er voor gezorgd hebben dat u – ondanks uw totale gebrek aan kennis of ervaring – mee mocht naar de VAE. Dient echter te worden opgemerkt dat u niet in staat was om enige basisinformatie, i.c. naam en voornaam, over deze dichte vriend van uw vader te verschaffen (zie CGVS 27/02/2017, p. 13 - zie CGVS 28/03/2017, p. 11). Dit mag verbazen aangezien uit uw verklaringen blijkt dat u gedurende ettelijke jaren in nauw contact stond met deze persoon. Zo stond hij borg voor u in de VAE en in Saoedi Arabië. Daarenboven zou u via hem in contact gestaan hebben met uw gezin in Jordanië (zie CGVS 27/02/2017, p. 13 – zie CGVS 28/03/2017, p. 11 en 15). Bovendien verklaarde u meermaals dat het een dichte vriend van uw vader betrof (zie CGVS 27/02/2017, p. 5 – zie CGVS 28/03/2017, p. 10 en 11). In deze context kan logischerwijs verondersteld worden dat u enige informatie over deze persoon zou hebben, minstens zou kunnen aangeven wat zijn naam was, indien uw verklaringen de waarheid bevatten. Het voorafgaande ondermijnt eens te meer de geloofwaardigheid van uw vermeende verblijf in de VAE.

Wat ook mag verbazen is dat u weinig tot geen informatie kan verschaffen over uw verblijfsstatus in respectievelijk de VAE, Saoedi-Arabië en Irak. Dit is opmerkelijk aangezien uit uw eigen verklaringen blijkt dat u over een studentenvergunning beschikte in de VAE en Saoedi-Arabië. (...) Daarenboven dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen in verband met uw verblijfsstatus niet éénvoudig zijn. Zo verklaarde u aanvankelijk geen verblijfsvergunning te hebben gehad in de VAE (zie CGVS 27/02/2017, p. 13). In die periode zou men weinig tot geen belang gehecht hebben aan verblijfsdocumenten. Later stelde u legaal in de VAE verbleven te hebben, dit op basis van een Egyptisch identiteitsdocument en een document uitgereikt door de Palestine Liberation Organization (PLO). Op basis van het document van de PLO zou u zich hebben kunnen inschrijven aan het instituut polytechniek (zie CGVS 28/03/2017, p. 13). Tegelijkertijd stelde u dat uw verblijfsvergunning jaarlijks verlengd moest worden door Lift al-Arabia (zie CGVS 28/03/2017, p. 13). Later stelde u in het bezit te zijn van een Palestijns paspoort afgeleverd in de VAE (zie CGVS 28/03/2017, p. 14). U zou op basis van hetzelfde verblijfsdocument als in de VAE in Saoedi-Arabië hebben verbleven. U moest zich naar eigen zeggen niet aanmelden bij de lokale autoriteiten aangezien uw verblijfsdocument uit de VAE nog geldig was (zie CGVS 28/03/2017, p. 14). Dient te worden opgemerkt dat dit loutere beweringen betreffen van uw kant die u op geen enkele wijze staft. Ook voor uw verblijf in Irak zou u geen verblijfsdocumenten nodig gehad hebben (zie CGVS 28/03/2017, p. 15). Dient hier eveneens te worden opgemerkt dat u deze blote bewering geenszins kan hardmaken. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat u tot op heden geen enkel overtuigend en tastbaar begin van bewijs voorgelegd ter staving van uw verblijf in de VAE, Saoedi-Arabië noch Irak.

Bovendien zijn uw verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaats(en) tussen 1982 en 2015 niet eensluidend. Zo stelde u aanvankelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u zich vanaf 1982 in

Libië bevond (zie vragenlijst CGVS, vraag 5 – zie verklaring DVZ, p. 4 en 10). Bij het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) stelde u daarentegen dat u in 1982 niet onmiddellijk naar Libië bent afgereisd. Zo zou u 5 à 6 jaar in de VAE hebben verbleven, waarna u naar Saoedi-Arabië ging. In 1992 zou u naar Irak gegaan zijn, waar u tot 1999 als timmerman werkte in verschillende steden. Pas na uw verblijf in Irak zou u naar Libië getrokken zijn (zie CGVS 27/02/2017, p. 6 – zie CGVS 28/03/2017, p. 11 en 13). Bij de DVZ heeft u echter met geen woord gerept over uw opeenvolgende verblijven in de VAE, Saoedi Arabië en Irak. Het is frappant dat u tijdens uw eerste interview bij DVZ zou stellen dat u zich van 1982 tot aan uw vertrek onafgebroken in Libië bevond, en u later uw verklaringen aanpast en verschillende verblijven in bovengenoemde landen bijvoegt. Het is immers weinig aannemelijk dat u, indien uw verklaringen de waarheid betreffen, tijdens uw eerste gehoor vergeten zou zijn dat u voor uw vertrek naar Libië nog in verschillende landen zou hebben verbleven. Dit, wijst er eens te meer op dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen aangaande uw verblijf in VAE, Saoedi Arabië en Irak.

Uw verklaringen aangaande uw bewegingen tussen 1982 – 2015, i.c. uw verblijf VAE, Saoedi-Arabië en Irak, werden omwille van bovenstaande bevindingen ongeloofwaardig bevonden. Uit uw verklaringen blijkt voorts dat **uw verblijf in de VAE, Saoedi-Arabië en Irak de bepalende factor is voor het feit dat u niet zou beschikken over de Jordaanse nationaliteit**. Omwille van uw vertrek in 1982 zou u niet samen met uw gezin van Gaza naar Jordanië geëmigreerd zijn. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen omtrent uw verblijven in de VAE, Saoedi-Arabië en Irak, en u daarenboven ook nalaat om enig overtuigend en tastbaar begin van bewijs voor te leggen ter staving van uw beweringen aangaande deze opeenvolgende verblijfplaatsen, ontstaat het vermoeden dat u zich, in tegenstelling tot wat u wil laten geloven, wel degelijk bij uw familie in Jordanië bevond en aldus, net als uw familieleden, eveneens over de Jordaanse nationaliteit beschikt.

Dit vermoeden wordt verder kracht bijgezet door de documenten die u voorlegde in het kader van uw asielaanvraag, in casu het attest van de Palestijnse Missie, uw UNWRA-kaart alsook het attest ter registratie bij UNWRA. Uit de verschillende documenten blijkt immers duidelijk dat u bij UNWRA in Jordanië geregistreerd staat. Dit mag verbazen aangezien u aanvankelijk ten aanzien van het CGVS verklaarde in Gaza bij UNWRA geregistreerd te zijn (zie CGVS 27/02/2017, p. 3, 9 en 10). Vervolgens stelde u dat uw familieleden pas na uw vertrek uit Gaza geregistreerd zouden zijn bij UNWRA in Gaza (zie CGVS 27/02/2017, p. 10). Zo zouden uw broers en uw zussen, in tegenstelling tot u, wel onderwijs genoten hebben in Gaza (zie CGVS 27/02/2017, p. 7). Geconfronteerd met de registratie regio – Zizia, Amman – op uw UNWRA kaart, verklaarde u dat dit normaal was aangezien het UNWRA hoofdkantoor gevestigd was in Jordanië. Het hoofdkantoor stond in voor de opmaak en verspreiding van kaarten voor alle vluchtelingen in het Midden-Oosten (zie CGVS 27/02/2017, p. 3). Uw verklaringen in dit verband stroken echter niet met de werkwijze van UNWRA. Het is algemeen geweten dat de organisatie steevast de verblijfplaats van de desbetreffend vluchteling vermeld op de vluchtelingenkaart. Na confrontatie bleef u echter hardnekkig vasthouden aan uw eigen verklaringen (zie CGVS, 27/02/2017, p. 12). Waarna u tijdens uw tweede gehoor wederom uw verklaringen wijzigde en stelde dat uw familieleden pas na hun aankomst in Jordanië geregistreerd werden door UNWRA (zie CGVS 28/03/2017, p. 16). Het CGVS kon zich echter niet van de indruk ontdoen dat u in de tussentijd, tussen uw twee gehoren bij het CGVS, getracht heeft een plausibele verklaring te vinden voor uw registratie bij UNWRA in Jordanië, waarna u uw verklaringen heeft aangepast om tot een coherent verhaal te komen.

(...)

Dit alles bevestigt het hogervermelde vermoeden dat ook u, net als uw familie, wel degelijk een statuutheeft in Jordanië, dan wel de Jordaanse nationaliteit, bezit. Zelfs indien u niet over de Jordaanse nationaliteit zou beschikken, dient te worden opgemerkt dat u, zoals blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), alsnog aanspraak zou kunnen maken op de Jordaanse nationaliteit. De Jordaanse wetgeving aangaande nationaliteit stelt immers dat: “The following shall be deemed to be Jordanian nationals: (1) Any person who has acquired Jordanian nationality or a Jordanian passport under the Jordanian Nationality Law, 1928, as amended, Law No. 6 of 1954 or this Law; (2) Any person who, not being Jewish, possessed Palestinian nationality before 15 May 1948 and was a regular resident in the Hashemite Kingdom of Jordan between 20 December 1949 and 16 February 1954; (3) Any person whose father holds Jordanian nationality [...]”. U gevraagd of u ooit pogingen heeft ondernomen om de Jordaanse nationaliteit te bekomen stelde u: “Nee. Als u mij vraagt waarom: in de laatste periode is het zeer moeilijk geworden en ik ben iemand die uit Gaza gekomen is, dus nog moeilijker.” U gevraagd hoe u dit weet, gezien u nooit pogingen heeft ondernomen, stelde u: Alle inwoners van Gaza, zij krijgen documenten die ofwel van Egypte of van Jordanië, ofwel Syrië of

Libanon, en dat is altijd geldig voor enkel twee jaar en niet langer (zie CGVS28/03/2017, p. 17 en 18)." Dit betreft een loutere bewering die u niet kan staven, juist gezien u zelf aangeeft nooit via officiële weg acties te hebben ondernomen of te hebben geïnformeerd naar de mogelijkheden om een verblijfsstatuut in Jordanië en/of de Jordaanse nationaliteit te bekomen (zie CGVS 28/03/2017, p. 17 en 18). U haalde wel een poging tot omkoping aan om de Jordaanse nationaliteit te verkrijgen. Kan hier echter worden opgemerkt dat ook dit een loutere bewering is van uw kant die u niet kan hardmaken. Bovendien kon u hier dan weer geen informatie geven over wie u heeft getracht om te kopen en op welke wijze dit gebeurd is (zie CGVS 28/03/2017, p. 18). Hoe dan ook, dit wijzigt niets aan voorgaande bevinding dat u niet kan aantonen dat u niet de mogelijkheid zou hebben via officiële weg, net als uw familie, de Jordaanse nationaliteit te verkrijgen.

Gezien het geheel van voorgaande dient te worden vastgesteld dat u tot op heden geen zicht biedt op uw werkelijke levensloop (...) uw eventuele verblijfsstatus en/of uw eventuele nationaliteit. Bijgevolg kan uw werkelijke nood aan bescherming niet worden nagegaan en kunnen u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uw recent vertrek uit Libië niet in vraag wordt gesteld door het CGVS. Uit uw verklaringen blijkt een duidelijke kennis van Libië en de recente situatie aldaar (zie CGVS 27/02/2017, p. 14 – 18). Daarenboven legde u spontane en doorleefde verklaringen af met betrekking tot uw leven in Libië. Dient echter te worden opgemerkt dat er van u verwacht kan worden dat u zicht biedt op uw werkelijke levensloop, uw voormalige verblijfsplaatsen, uw herkomst, en bijgevolg ook op uw nationaliteit, dit is geenszins het geval.

De documenten die u voorlegt kunnen voorgaande appreciatie niet in positieve zin veranderen. De kopie van twee pagina's uit uw paspoort, de kopie van uw UNWRA-kaart en een attest van UNWRA aangaande uw registratie in Jordanië bevestigen louter uw persoonsgegevens en het feit dat u bij UNWRA geregistreerd staat in Jordanië. Geen van deze feiten wordt in voorgaande betwist doch ze hebben geen uitstaans met uw asielmotieven. Het mag duidelijk zijn dat deze documenten dan ook niet volstaan om voorgaande bevindingen om te vormen. Het attest van de Palestijnse Missie in België bevestigt dan weer louter uw Palestijnse origine."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker laat gelden dat er tijdens de gehoren vaak onduidelijkheden zijn geweest tussen de tolk, de *Protection Officer* en hemzelf. Verzoeker stelt dat hij sommige vragen niet begreep en de tolk sommige antwoorden niet begreep. De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot het aanhalen van algemene problemen zonder *in concreto* uiteen te zetten over welke moeilijkheden het zou gaan en in welke mate dit van invloed zou kunnen geweest zijn op het nemen van de bestreden beslissing. Bovendien stelt de Raad vast dat uit de gehoren eerder blijkt dat het verzoeker was die meermaals de tolk niet liet uitspreken en zelf verder begon te praten. Verzoeker werd telkenmale gevraagd om te wachten met praten en het relaas werd telkens opnieuw hernomen. Uit de gehoorverslagen blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kon volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen begrijpt. Daarenboven werd verzoeker tijdens het verhoor bijgestaan door een advocaat zodat eventuele moeilijkheden en problemen konden aangeduid worden, wat niet is gebeurd.

Waar verzoeker stelt uitleg te verschaffen over verschillende aspecten van zijn verblijf in de VAE, stelt de Raad vast dat verzoeker zich beperkt tot het herhalen van enkele van zijn verklaringen die hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aflegde omtrent de reden van zijn vertrek naar de VAE en over wie hem daarmee hielp. Met het louter herhalen van zijn verklaringen, doet verzoeker geen afbreuk aan de concrete en pertinente vaststellingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen acht de Raad het evenmin geloofwaardig dat verzoekers ouders hem, zijn gebrek aan enige formele opleiding, jonge leeftijd en totale gebrek aan een sociaal netwerk indachtig, naar het buitenland zouden hebben gestuurd om geld te verdienen. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat de slechte socio-economische situatie in Gaza, en die van zijn gezin, één van de voornaamste drijfveren vormde voor verzoekers vertrek in 1982 (Gehoorverslag 28/03/2017, p. 11). Daarenboven blijkt uit verzoekers verklaringen dat zijn ouders zelf van plan waren om te migreren naar Jordanië (Gehoorverslag 28/03/2017, p. 9). De

Raad acht het dan ook niet aannemelijk dat verzoekers ouders in het licht van bovenstaande besloten zouden hebben om verzoeker op twaalfjarige leeftijd als enige naar het buitenland te sturen om geld te verdienen.

Verzoeker legt daarenboven omtrent zijn familie ook verscheidene tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde hij dat zijn broers nog klein waren in Gaza en ze moesten studeren (Gehoorverslag 27/02/2017, p. 4). Wat later bevestigt hij dit nogmaals en stelde hij dat ze hebben gestudeerd in scholen van UNWRA in Gaza (Gehoorverslag 27/02/2017, p. 7) om tijdens het gehoor van 28 maart 2017 te verklaren dat niemand van de kinderen in zijn gezin naar UNWRA scholen in Gaza is geweest (Gehoorverslag 28/03/2017, p. 9). De Raad stelt daarnaast ook vast dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken in 2016 te kennen gaf dat zijn vader acht jaar geleden en zijn moeder vier jaar geleden overleden zijn, om tijdens het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te verklaren dat zijn vader in 1986 stierf en zijn moeder in 1988 (Gehoorverslag, 27/02/2017, p. 6, 7) en tijdens het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te verklaren dat zijn vader in 1995 overleed en zijn moeder twee jaar later (Gehoorverslag 28/03/2017, p. 16).

De Raad acht het voorts in de gegeven omstandigheden evenmin aannemelijk dat verzoeker de naam van de vriend van zijn vader die hem de kans zou geboden hebben in de VAE te studeren en te werken, hetgeen bepalend was voor verzoekers verdere leven, niet kent. Verzoeker stelt dat hij nooit heeft gezegd dat hij vaak in rechtstreeks contact stond met deze persoon, dat deze gebeurtenissen vijfendertig jaar geleden plaatsvonden, dat hij toen nog jong was en het moeilijk blijkt voor hem om zich details te herinneren. De Raad acht het geheel niet geloofwaardig dat verzoeker zelfs de naam niet kent van de persoon die een goede vriend van verzoekers vader was en die verzoeker, als twaalfjarige ongeschoolde en ongeletterde jongen, persoonlijk heeft meegenomen naar de VAE, hem een studeren en werkplaats heeft bezorgd, voor verzoeker borg heeft gestaan en als contactpersoon met zijn familie fungeerde. Verzoeker stelt in het verzoekschrift zelf dat deze vriend als "bijna-ouder" ging optreden en zeer hechte banden had met het gezin van verzoeker, zich volledig over verzoeker ontfermde en hem als het ware "adopteerde". Dit element kan dan ook niet gekwalificeerd worden als een detail. Ook al is dit langgeleden, dan nog is het in de gegeven omstandigheden geheel niet geloofwaardig dat verzoeker zich het meest eenvoudige zoals de naam van de persoon die een zeer prominente plaats heeft ingenomen in het leven van verzoeker, niet meer kan herinneren. Bovendien blijkt eveneens uit verzoekers verklaringen dat hij de enige persoon was die op dergelijke jonge leeftijd en zonder enige vorm van ervaring of formele scholing met Lift al-Arabia naar de VAE zou zijn gegaan (Gehoorverslag 28/03/2017, p. 13). De Raad acht het niet geloofwaardig dat Lift al-Arabia tijd en geld zou investeren in de opleiding van een analfabete twaalfjarige die niet onmiddellijk inzetbaar is op het terrein. Het betreft immers een bedrijf waar ongetwijfeld economische motieven – zoals onder andere het maximaliseren van winst – van belang zijn.

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat verzoekers verklaringen in verband met zijn verblijfsstatus niet eenduidig zijn. Zo verklaarde verzoeker aanvankelijk geen verblijfsvergunning te hebben gehad in de VAE (Gehoorverslag 27/02/2017, p. 13). In die periode zou men naar eigen zeggen ook weinig tot geen belang gehecht hebben aan verblijfsdocumenten. Later stelde hij legaal in de VAE verbleven te hebben, dit op basis van een Egyptisch identiteitsdocument en een document uitgereikt door de Palestine Liberation Organization (PLO) op basis waarvan hij zich zou hebben kunnen inschrijven aan het instituut polytechniek (Gehoorverslag 28/03/2017, p. 13). Tegelijkertijd stelde verzoeker dat zijn verblijfsvergunning jaarlijks verlengd moest worden door Lift al-Arabia (Gehoorverslag 28/03/2017, p. 13). Later stelde hij in het bezit te zijn van een Palestijns paspoort afgeleverd in de VAE (Gehoorverslag 28/03/2017, p. 14). De Raad stelt vast dat verzoeker in het verzoekschrift slechts enkele van zijn verklaringen herhaalt en meent dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij wel in staat is om bepaalde aspecten van de verblijfsvergunning of van de medische test weer te geven. Met een dergelijk algemeen en oppervlakkig betoog slaagt verzoeker er niet in de pertinente vaststellingen te weerleggen of te verklaren. Waar hij aangeeft dat hij zijn job uitvoerig heeft besproken, doet hij evenmin afbreuk aan de voormelde vaststellingen. Het voorafgaande ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van verzoekers vermeende vertrek naar en verblijf in de VAE. Aangezien verzoeker er niet in slaagt geloofwaardige verklaringen te brengen over zijn gezins- en verblijfs situatie, wordt zijn algemene geloofwaardigheid volledig ondermijnd.

Dit brengt met zich mee dat er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweringen na zijn verblijf in de VAE vervolgens in Saoedi-Arabië, Irak en Libië te zijn verbleven. Opnieuw wijst de Raad op verzoekers afwijkende verklaringen omtrent zijn verblijfsstatus en –documenten in de VAE.

Verzoeker stelde op een gegeven moment in het bezit te zijn van een Palestijns paspoort afgeleverd in de VAE en dat hij op basis van hetzelfde verblijfsdocument in Saoedi-Arabië is verbleven (Gehoorverslag 28/03/2017, p. 14). Hij moest zich naar eigen zeggen niet aanmelden bij de lokale autoriteiten aangezien zijn verblijfsdocument uit de VAE nog geldig was (Gehoorverslag 28/03/2017, p. 14). Gelet op zijn afwijkende verklaringen omtrent het verblijfsdocument dat hij in de VAE had, kan er hier evenmin geloof aan worden gehecht. Daarenboven wordt opgemerkt dat verzoeker tot op heden geen enkel overtuigend en tastbaar begin van bewijs heeft voorgelegd ter staving van zijn verblijf in de VAE, Saoedi-Arabië en Irak.

Verzoekers verwijzingen naar zijn verklaringen omtrent zijn werk in Saoedi-Arabië, zijn verblijfsvergunning en zijn werk in Irak doen geen afbreuk aan de voorgaande pertinente vaststellingen. Waar hij met betrekking tot zijn verblijfsvergunning in Saoedi-Arabië te kennen geeft dat dit volledig geregeld werd door het bedrijf en de aangewezen borgpersoon, gaat verzoeker voorbij aan het feit dat hij met betrekking tot de verblijfsdocumenten tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd: *“Wat ook mag verbazen is dat u weinig tot geen informatie kan verschaffen over uw verblijfsstatus in respectievelijk de VAE, Saoedi-Arabië en Irak. Dit is opmerkelijk aangezien uit uw eigen verklaringen blijkt dat u over een studentenvergunning beschikte in de VAE en Saoedi-Arabië. (...) Daarenboven dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen in verband met uw verblijfsstatus niet éénduidig zijn. Zo verklaarde u aanvankelijk geen verblijfsvergunning te hebben gehad in de VAE (zie CGVS 27/02/2017, p. 13). In die periode zou men weinig tot geen belang gehecht hebben aan verblijfsdocumenten. Later stelde u legaal in de VAE verbleven te hebben, dit op basis van een Egyptisch identiteitsdocument en een document uitgereikt door de Palestine Liberation Organization (PLO). Op basis van het document van de PLO zou u zich hebben kunnen inschrijven aan het instituut polytechniek (zie CGVS 28/03/2017, p. 13). Tegelijkertijd stelde u dat uw verblijfsvergunning jaarlijks verlengd moest worden door Lift al-Arabia (zie CGVS 28/003/2017, p. 13). Later stelde u in het bezit te zijn van een Palestijns paspoort afgeleverd in de VAE (zie CGVS 28/03/2017, p. 14). U zou op basis van hetzelfde verblijfsdocument als in de VAE in Saoedi-Arabië hebben verbleven. U moest zich naar eigen zeggen niet aanmelden bij de lokale autoriteiten aangezien uw verblijfsdocument uit de VAE nog geldig was (zie CGVS 28/03/2017, p. 14). Dient te worden opgemerkt dat dit loutere beweringen betreffen van uw kant die u op geen enkele wijze staft. Ook voor uw verblijf in Irak zou u geen verblijfsdocumenten nodig gehad hebben (zie CGVS 28/03/2017, p. 15). Dient hier eveneens te worden opgemerkt dat u deze blote bewering geenszins kan hardmaken. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat u tot op heden geen enkel overtuigend en tastbaar begin van bewijs voorgelegd ter staving van uw verblijf in de VAE, Saoedi-Arabië noch Irak.”*

Waar verzoeker aangeeft dat het verblijf in Irak en Saoedi-Arabië niet wordt betwist, gaat hij volstrekt voorbij aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing met als conclusie *“Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen omtrent uw verblijven in de VAE, Saoedi-Arabië en Irak”*. Aangezien verzoekers verblijf in de VAE niet geloofwaardig is, kan de Raad dan ook geen geloof hechten aan verzoekers opeenvolgende verblijven in Saoedi-Arabië en Irak. Hieruit volgt eveneens dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaring dat hij in 1999 vanuit Irak naar Libië is vertrokken. Bovendien wordt herhaald dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkele melding maakte van de opeenvolgende verblijven in de VAE, Saoedi-Arabië en Irak. De Raad stelt daarenboven vast dat verzoeker zelfs bij het begin van zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk verklaarde dat hij sinds 1982 in Libië woonde en altijd werk had (Gehoorverslag 27/02/2017, p. 3). Hij is pas later tijdens dat gehoor dat hij aangeeft dat hij opeenvolgend in de VAE, Saoedi-Arabië, Irak en Libië is verbleven.

Verzoekers geloofwaardigheid wordt volledig ondermijnd door tal van tegenstrijdige verklaringen die hij aflegt.

Waar verzoeker erop wijst dat hij in België werd aangeworven door een bedrijf in de bouwsector, er een werkcontract van neerlegt, en meent dat hij voor het verkrijgen van deze job een minimum aan ervaring in de bouwsector diende te hebben opgedaan, wordt erop gewezen dat dit element verzoekers talrijke tegenstrijdige verklaringen over zijn verblijfs- en gezinssituatie niet in een ander daglicht kan stellen. Zijn werk in België geeft geen enkel uitsluitsel over verzoekers werkelijke gezins- en verblijfssituatie.

Uit verzoekers verklaringen blijkt voorts dat zijn verblijf in de VAE, Saoedi-Arabië en Irak de bepalende factor is voor het feit dat hij niet zou beschikken over de Jordaanse nationaliteit (Gehoorverslag 27/02/2017, p. 8). Aangezien er geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers verklaringen omtrent zijn verblijven in de VAE, Saoedi-Arabië en Irak, en hij daarenboven ook nalaat om enig overtuigend en tastbaar begin van bewijs voor te leggen ter staving van zijn beweringen aangaande deze

opeenvolgende verblijfplaatsen, ontstaat het vermoeden dat verzoeker zich, in tegenstelling tot wat hij wil laten geloven, wel degelijk bij zijn familie in Jordanië bevond en aldus, net als zijn familieleden, eveneens over de Jordaanse nationaliteit beschikt.

Dit vermoeden wordt verder kracht bijgezet door de documenten die verzoeker voorlegde in het kader van zijn asielaanvraag, *in casu* het attest van de Palestijnse Missie, zijn UNWRA-kaart alsook het attest ter registratie bij UNWRA. Uit de verschillende documenten blijkt immers duidelijk dat verzoeker bij UNWRA in Jordanië geregistreerd staat. De Raad stelt vast dat verzoeker aanvankelijk ten aanzien van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde in Gaza bij UNWRA geregistreerd te zijn en hulp kreeg (Gehoorverslag 27/02/2017, p. 3, 9 en 10). Vervolgens stelde hij dat zijn familieleden pas na zijn vertrek uit Gaza geregistreerd zouden zijn bij UNWRA in Gaza (Gehoorverslag 27/02/2017, p. 10) en dat zijn broers en zussen, in tegenstelling tot hijzelf, wel onderwijs genoten hebben in Gaza (Gehoorverslag 27/02/2017, p. 7). Geconfronteerd met de registratie regio – Zizia, Amman – op verzoekers UNWRA kaart, verklaarde verzoeker echter dat dit normaal was aangezien het UNWRA hoofdkantoor gevestigd was in Jordanië. Het hoofdkantoor stond in voor de opmaak en verspreiding van kaarten voor alle vluchtelingen in het Midden-Oosten (Gehoorverslag 27/02/2017, p. 3). Dit gaat volstrekt in tegen verzoekers andere verklaringen. Zo verklaarde verzoeker dat zijn ouders zich na hun vertrek uit Gaza gevestigd hebben in Zizia en tijdens de zomermaanden naar Ziban gingen. (Gehoorverslag 28/03/2017, p. 16). Ook stelde verzoeker dat zijn broers land hebben gekocht in Zizia (Gehoorverslag 28/03/2017, p. 17). Deze elementen wijzen erop dat verzoekers familie zich wel degelijk in Zizia in Jordanië bevonden en dat zij bij UNWRA geregistreerd werden in Jordanië. Tijdens het tweede gehoor wijzigde verzoeker zijn verklaringen en stelde dat zijn familieleden pas na hun aankomst in Jordanië geregistreerd werden door UNWRA (Gehoorverslag 28/03/2017, p. 16). Het afleggen van dergelijke tegenstrijdige verklaringen ondermijnt opnieuw verzoekers geloofwaardigheid.

Waar verzoeker opmerkt dat bij de registratie bij UNWRA de gehele gezinssamenstelling wordt opgevraagd en ook afwezige kinderen worden geregistreerd, brengt hij geen enkele valabele verklaring bij voor zijn tegenstrijdige verklaringen omtrent de UNWRA registratie van zijn gezin. Het stuk dat hij bij zijn verzoekschrift voegt en waaruit blijkt dat zijn gezin werd geregistreerd in Jordanië bij UNWRA doet hier geen enkele afbreuk aan.

Wat betreft de Jordaanse nationaliteit merkte het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht het volgende op:

“Zelfs indien u niet over de Jordaanse nationaliteit zou beschikken, dient te worden opgemerkt dat u, zoals blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), alsnog aanspraak zou kunnen maken op de Jordaanse nationaliteit. De Jordaanse wetgeving aangaande nationaliteit stelt immers dat: “The following shall be deemed to be Jordanian nationals: (1) Any person who has acquired Jordanian nationality or a Jordanian passport under the Jordanian Nationality Law, 1928, as amended, Law No. 6 of 1954 or this Law; (2) Any person who, not being Jewish, possessed Palestinian nationality before 15 May 1948 and was a regular resident in the Hashemite Kingdom of Jordan between 20 December 1949 and 16 February 1954; (3) Any person whose father holds Jordanian nationality [...]”. U gevraagd of u ooit pogingen heeft ondernomen om de Jordaanse nationaliteit te bekomen stelde u: “Neen. Als u mij vraagt waarom: in de laatste periode is het zeer moeilijk geworden en ik ben iemand die uit Gaza gekomen is, dus nog moeilijker.” U gevraagd hoe u dit weet, gezien u nooit pogingen heeft ondernomen, stelde u: Alle inwoners van Gaza, zij krijgen documenten die ofwel van Egypte of van Jordanië, ofwel Syrië of Libanon, en dat is altijd geldig voor enkel twee jaar en niet langer (zie CGVS 28/03/2017, p. 17 en 18).” Dit betreft een loutere bewering die u niet kan staven, juist gezien u zelf aangeeft nooit via officiële weg acties te hebben ondernomen of te hebben geïnformeerd naar de mogelijkheden om een verblijfsstatuut in Jordanië en/of de Jordaanse nationaliteit te bekomen (zie CGVS 28/03/2017, p. 17 en 18). U haalde wel een poging tot omkoping aan om de Jordaanse nationaliteit te verkrijgen. Kan hier echter worden opgemerkt dat ook dit een loutere bewering is van uw kant die u niet kan hardmaken. Bovendien kon u hier dan weer geen informatie geven over wie u heeft getracht om te kopen en op welke wijze dit gebeurd is (zie CGVS 28/03/2017, p. 18). Hoe dan ook, dit wijzigt niets aan voorgaande bevinding dat u niet kan aantonen dat u niet de mogelijkheid zou hebben via officiële weg, net als uw familie, de Jordaanse nationaliteit te verkrijgen.”

Waar verzoeker stelt dat het de afgelopen jaren steeds moeilijker werd om de Jordaanse nationaliteit te verkrijgen, dat hij hoopte de Jordaanse nationaliteit te verwerven en naar informatie verwijst waaruit blijkt Jordanië in een bepaalde periode de Jordaanse nationaliteit van personen afkomstig uit Gaza heeft ingetrokken, toont hij niet aan dat zijn familie de Jordaanse nationaliteit niet meer bezit. Evenmin blijkt hieruit dat verzoeker persoonlijk niet de mogelijkheid zou hebben (gehad) om via officiële weg de

Jordaanse nationaliteit te verkrijgen. Het verweer dat elke aanvraag van nationaliteit individueel dient te worden geapprecieerd en geëvalueerd en dat de toekenning van de nationaliteit nooit automatisch gebeurt, doet hier geen afbreuk aan. Uit zijn verklaringen blijkt immers dat hij zelfs nooit geprobeerd heeft om via officiële weg de Jordaanse nationaliteit te verkrijgen.

Waar verzoeker in het verzoekschrift te kennen geeft dat hij nooit in Jordanië verbleven heeft en aldus onmogelijk de nationaliteit kan aanvragen, gaat hij voorbij aan voormelde vaststellingen.

Voor zover verzoeker vervolgens uit het attest van de Palestijnse Ambassade in België, dat verzoeker aan het verzoekschrift toevoegt, afleidt dat verzoeker de Palestijnse nationaliteit heeft en bijgevolg niet de Jordaanse, moet worden opgemerkt dat in het attest slechts verzoekers Palestijnse afkomst en UNWRA registratie in Jordanië wordt bevestigd waardoor verzoekers redenering geen steek houdt.

Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke land van herkomst of gewoonlijk verblijf verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers het land van herkomst of van gewoonlijk verblijf in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen. Het betoog in het verzoekschrift en de aanvullende nota van verzoeker omtrent de situatie in Gaza en Jordanië is dan ook niet relevant.

Gelet op de voorgaande vaststellingen biedt verzoeker geen enkel zicht op zijn, gezinssituatie, zijn werkelijke levensloop, eventuele verblijfsstatus en/of eventuele nationaliteit. Bijgevolg kan verzoekers werkelijke nood aan bescherming niet worden nagegaan en kan hem de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de voormelde beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Deze beoordeling is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien mei tweeduizend twintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF